Misterul de nepătruns al cumpănirilor sorții

On Aprilie 11, 2014

Reglează cu mare precizie înălțimea morală și sufletească a omului, pentru a-i anula statusul de jucător slab.

E vorba aici numai de o părere personală. Ca să spunem însă tot ceea ce gândim, credem că Jean Valjean, în starea sufletească în care se afla când a început s-o iubească pe Cosette, a avut nevoie de înviorarea asta pentru a nu se mai abate de la calea binelui. Avusese prilejul să vadă sub multe aspecte ticăloșia oamenilor și mizeria societății, aspecte fragmentare și care, negreșit, nu arătau decât o parte a adevărului. Îl năpădiseră alte amărăciuni. Dezgustul și oboseala puneau iarăși stăpânire pe dânsul.

*Cine poate ști dacă Jean Valjean nu era pe cale de a-și pierde curajul și de a se prăbuși din nou? Iubea și se simțea din nou tare. Vai, nici el nu era mai sigur pe picioare decât Cosette ! El îi dădea sprijinul lui, iar ea îi dădea puterea. Prin el, ea izbuti să-și facă drum în viață. Prin ea, el izbuti să rămână om de treabă. El i-a călăuzit pașii. Ea i-a înseninat zilele. O, mister dumnezeiesc și de nepătruns al cumpănirilor sorții ! **

Leadership: Ce fel de om ai fi dacă nu ai cunoaște umbra vieții, referitor la un mod de a te diferenția de vechiul tău model de personalitate prin efectul unui eveniment special datorat destinului?

Reconstituirea la rece a lumii "pierdute" cu care omul s-a confruntat, a acelor vremuri tulburi care au necesitat alegeri complicate și dureroase, din perspectiva unicității, dar mai ales a rezistenței pe care o măsoară numai sufletul, într-o evidență nerostită, dar asumată și deopotrivă acceptată, întărește prezentul și îl înalță. Destinului lui Jean Valjean a potrivit întâlnirea unui așa zis răufăcător cu un suflet nevinovat de copil, ceea ce a determinat forța acțiunii de a da voie lucrurilor să se petreacă după o rațiune mai înaltă, acea rațiune de a putea interpreta trecutul printr-un plus de semnificație într-un prezent glorios.

Leadershipul vizează schimbarea de sine într-un cadru de respingere a oricărei vinovatii sau tensiuni, motivând acea sete nepotolită de a controla realitatea unei noi abordări a vietii. Este o reflectare a înălțimii morale și sufletești, maxime sau minime a omului, datorată separării de trecut, la care el poate ajunge în stadiul de evoluție.

Leadershipul este un nucleu central, alcătuit din materie imperfectă, care va deveni energie, venind spre tine din alte direcții. O energie luminoasă care te face să te deschizi în fața vieții după ce ai trecut prin multe încercări și experiențe. Căci este foarte greu să te atașezi de un model de " *a fi* " care să te motiveze, după ce gândirea ți-a fost alterată de o poziție de inferioritate, de statusul „jucătorului" slab care credeai că ești pe terenul vieții.

Ce fel de om ai fi dacă nu ai cunoaște umbra vieții, istoria trecutului? Căci numai datorită ei poți privi lucrurile ca atare, mai în ansamblu, mai în profunzime, mai avansat decât dacă nu accepți grija ta față de ea.

Iar umbra aceasta resimțită prin efectele directe pe care le propagă pe toată orizontala vieții, suflând peste propria ta fire și peste propria ta realitate cu tăria unui uragan pentru care nu există bariere, ci doar consecințe, conduce la dependența totală de o altă variabilă, cum ar fi atașamentul față de o persoană specială. Care, la rândul ei, generează o putere superioară, o viziune mai clară, acoperită cu blândețe și lumină, care se suprapune peste atribuțiile și obiectivele tale inițiale.

Leadership: Poți să te reformezi prin transfer de energie la nivel de schimbare a întregii stări sufletești într-un context de tipul "Remind yourself in all those things that weren't supposed to happen" ?

Dar cine își poate demonstra calitatea și originalitatea modelului de lider prin oportunitatea prezentată jucătorului de a-și asuma un rol activ în scenariul vieții?

Exact când ești pe cale de a-ți pierde curajul și de a te prăbuși definitiv, ceva sau cineva te pune pe picioare, devenind stăpânul formei întruchipate în tine, sclipirea de geniu care de sens noii tale identități. Îți reformează relația cu viața în alte condiții, în imediata vecinătate a leadershipului care într-adevăr dezvoltă spiritul colaborativ.

Asta înseamnă că te-ai reformat după negocierea între un acord parțial cu viața, bazat pe un trecut apăsător, și unul total conectat la prezentul pe care îl trăiești prin "transfer de energie" dinspre ceva sau cineva, care îți aduce împlinirea.

Leadershipul surprinde acea rațiune a existenței de a putea interpreta trecutul în mod corect, prin prisma faptului că ești în stare să uiți că ai fost odată în stare să faci ceva mai prejos de demnitatea și conștiința ta.

Omul are dreptul moral să se reformeze, să se îndrepte, chiar și atunci când singura lui vină s-a datorat forței fatidice a sorții ce împiedică fericirea să-și atingă scopul.

Misterul de nepătruns al cumpănirilor sorții reflectă acea formă de cunoaștere peste înțelegere, primitoare, doar cu acumulare de tendințe, cuprinsă în situații concrete, obținută fără ajutorul rațiunii, ci doar pe cale sufletească, care dezvoltă sentimentul de bucurie ce întregește omul și realitatea sa.

* Notă: Victor Hugo - Mizerabilii;

Source: https://neculaifantanaru.com/misterul-de-nepatruns-al-cumpanirilor-sortii.html